

spørgsmål, som i en del af de straffbare tilfælde reelt vil kunne udelukke strafforfølgning. Straffelovrådet kan derfor ikke anbefale en sådan løsning.

En anden mulighed, som er nævnt i et af høringssvarene, er at udforme bestemmelsen således, at det i lovtæksten angives, at forbudet angår billeder af »børn, hvis fysiske udviklingstrin svarer til aldersgruppen under 15 år«. En sådan formulering ville indebære, at det afbildede barns faktiske alder og dermed bevisførelsen herom ville være uden betydning under straffesagen, og bestemmelsens anvendelse ville herefter alene afhænge af en vurdering af barnets fysiske udviklingstrin, således som det fremtræder på billedet.

Der er næppe nogen større forskel mellem en sådan indirekte aldersgrænse og den i justitsministeriets lovudkast angivne løsning, hvorefter afgrænsningen af den beskyttede personkreds alene sker gennem udtrykket »børn«. Det bemærkes herved, at det i lovudkastets bemærkninger vedrørende udtrykket »børn« netop er fremhævet som vejledende kriterium, at det skal dreje sig om personer, hvis fysiske udviklingstrin svarer til aldersgruppen under 15 år.

Det må i nogen grad bero på et skøn, om man vil foretrække den ene eller den anden af de to løsninger. Efter straffelovrådets opfattelse er en indirekte aldersgrænse af den nævnte karakter mere egnet til at blive anvendt som et vejledende kriterium end som et element i selve lovtæksten. Der er næppe en sådan sammenhæng mellem ydre fysiske udvikling og 15 års alderen, at det er hen-

sigtsmæssigt ubetinget at binde retsanvendelsen til en vurdering af, om den afbildede persons fysiske udvikling svarer til aldersgruppen under 15 år. Det kan i praksis vise sig nødvendigt at gøre brug af mere grove kriterier, som f. eks. om den pågældendes pubertet endnu ikke eller kun lige synes at være påbegyndt.

På denne baggrund finder straffelovrådet det rigtigst, at afgrænsningen af den beskyttede personkreds i lovtæksten alene sker gennem anvendelsen af udtrykket »børn«. Rådet forudsætter herved, at det af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at bestemmelsens sigte er at ramme udbredelsen af billeder af børn under 15 år.

5.5. Bestemmelsens strafferamme og spørgsmål vedrørende ransagning

Et flertal i straffelovrådet finder, at strafferammen alene bør omfatte bøde. Ét medlem (Lindegaard) finder, at strafferammen bør gå op til fængsel indtil 6 måneder.

Uanset strafferammens udformning vil der efter reglerne i straffelovens § 75 være mulighed for konfiskation, dels af ulovlige billeder, dels af det udbytte, der er opnået ved den straffbare handling.

Straffelovrådet finder, at sagerne bør behandles som statsadvokatsager, og at der bør være mulighed for at foretage ransagning også hos en ikke-sigtet. Udformes strafferammen således, at den alene omfatter bøde, bør der således samtidig foretages en ændring af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 1.

Jørgen Bang

H. H. Brydenscholt

Haulrig

Per Lindegaard

Michael Lunn

Knud Waaben
(formand)

/ Elmer
(sekretær)